

Ane Zufiaurre Feijo

ILUSTRAZIOAZ

ZALETASUNA ETA LANA UZTARTUZ

Lan egitea maite du Zufiaurrek. “Beno, lanaren arabera”, azpimarra-tu du ondoren irriz. Betidanik aisi moduan identifikatzen zuena, bide profesionaletik urratzen saiatzen ari da orain irundarra. Ilustratzaile-a denik esatera ez da ausartzen oraindik. Eskuekin buruak agintzen diona egiten saiatzen dela konta-tu digu, emaitzarekin baino, sor-men prozesuarekin gozatuz. Egun *Oarso Bidasoko Hitzan* jarduten du iritzi artikuluak ilustratzen, eta lan-keta gehiagotan jarduteko ilusioz dago, izan paperean, hormetan...

“Ez dakit nire estiloa definitzen duen izenik ote dagoen”

Irakaslea da ogibidez Zufiaurre. Ez zituen Arte Ederren ikasketak egin, “zerbait zientifikoa nahiago nuen egin” aitortu digu. Irriz kontatzen du, ordea, jakin bazekiela zeinen giro on eta ederrean ikasten duten Leioako campusean sail horretako ikasleek. Bilbon bizi da egun, baina etxera itzultzeko gogoz dago, Irunera. Barruan bizirik duen ilustratzaile sena are gehiago arakatu eta aukera bat eman nahi dio bere buruari. Zeinen erraza den ordea idaztea, eta zeinen zaila egin eta ekitea. Bitartean @ane.ilustra instagram kontuan ikusi ahal izanen ditugu bere sorkuntzak.

 AITZIBER ZAPIRAIN **IRANTZU PASTOR**

Noiz ohartu zinen marraztea maite zenuela?

Gustuko izatea baino, nire egune-rokotasunaren parte dela ohartu nintzen. Orri batean, koadernoan er-tzeetan, edonon eta edozein unetan ekiten bainion. Egun ez dut nire bi-zitza marraztu gabe irudikatzen. Eta emaitzak baino, horretaraino hel-tzeko prozesua atsegin dut. Horrek asebetetzen nau.

Ilustratzailea zarela onartu diozu zure buruari?

Ez, oraindik ez. Ez dakit zergatik gai-nera. Uste dut baldintza asko behar direla horretarako, edo behar ditu-dala. Editorial batekin kontraturen bat, bizitza profesionala horretara bideratzea gehienik... Zaila zait nire buruari ilustratzaile etiketa jartzea, geroz eta normalizatuagoa dudana arren. Nire kasuan, momentuz bide horretatik lortzen dudana oso pre-karioa da ekonomikoki. Uste dut

guztiz profesionala bilakatu arte ez diodala nire buruari ilustratzaile naizela aitortuko.

Zein da zure estiloa?

Errealista den irudigintza atsegin dut, ez naiz abstraktuarekin identi-fikatua sentitzen. Piktorkoa deituko nuke, errealismo pintzelada askore-kin. Kolore aldetik bizitasuna sar-tzen ahalegintzen naiz. Hasierako garaietan dena txuri-beltzean egiten nuen arkatx eta Bic boligrafo arrunt batekin. Ez dakit nire estiloa defini-tzen duen izenik ote dagoen. Nirea da eta kito, kar kar kar! Sare sozialen bidez hainbat erreferente topatu di-tut, baina nire bidea urratzeari ema-ten diot lehentasuna.

Bost urtean behin egina dudana argitaratzen dut eta berriro hasten naiz hutsetik. Noizean behin, ilus-trazio garatuagoren eta biribilago-ren bat egiten saiatzen naiz. Askotan beste zerbaitetan nabilenean has-

ANE ZUFIAURRE

Zufiaurrek 2022. urteko *Hitzaren* egutegia apaintzeko egindako ilustrazioa.

ten naiz marrazten, ikasten edo lan bat amaitzen ari naizenean, adibidez. Orriaren ertza zirriborroekin apaintzeari ekiten diot orain.

Nola ilustratzen dira testu idatziak eta zein helbururekin?

Hasi nintzenean ez nuen egilearekin hitz egiten. Argitalpen egunaren arabera

gertakariren bat edo beste probesten nuen irudia sortzeko. Egun ordea –bi urte daramatzat jada–, egilearekin hitz egiten dut eta berak helarazi nahi duen mezuaren inguruan galdetzen diot. Berak transmititu nahi duen hori ahalik eta modurik errealean marrazteko. Batzuetan ez dut askorik pentsatzen, barne ahotsa segitzen dut. Besteetan,

ordea, buelta gehiegi ematen dizkiot. Azken batean nirea ez den testu batek abiatzen naiz eta horrek badu bere zailtasuna. Testua eta mezua nire egiten saiatzen naiz, ilustrazioa testuaren segida gisa hartua izan dadin, eta alderatziz. Osagarriak izan daitezten.

Nork agintzen du, buruak ala eskuek?

Nire kasuan buruak! Bertan dudana islatzen saiatzen naiz, eta gehienetan oso konplexua izan ohi da. Nire baliabide eta gaitasunak neurtzen ditut une oro, eta horrekin ekiten dut. Erdibideko zerbait ateratzen zait batzuetan. Zenbaitean ez naiz gai sentitzen eta azkenean errealista izateko eskatzen diot nire buruari. Prozesu hori guztia ilustrazioarekin lotzen dut. Emaizta baino, berau lortzeko bidearekin gozatzen baitut.

Ilustratzaile asko emakumeak badira ere, profesionalki jarduten duten gehienak gizonezkoak dira.

Jendarteko hainbat sektoretan gertatzen den bezala, gurean ere hala gertatzen da. Haur literaturan adibidez, emakume ilustratzaile asko aritzen da. Komikietan, egunkarietan, nobeletan... ordea gizonak dira gehienak, nabarmen gainera. Emakumeak ekarpen ezberdin bat egin dezakeela uste dut.

Irakaslea zara, hezkuntza sisteman orokorrean marrazketari bazter egin zaio.

Bai, hala da, larriki eta oraindik ere oso nabarmen gainera. Marrazketa gutxiesteari utzi beharko litzaioke, gai nontzeko irakasgaien maila berean jarri. Ez soilik marrazketa, baita musika ere, adibidez. Aisi moduan ulertzen da gehienetan, pertsonari ekarpenik egiten ez dion irakasgai gisa. Marrazketa-rekin ordea, hamaika gauza landu daitezke. Prozesua oso interesgarria izan daiteke eta ekarpen handikoa. Hezkuntzak aniztasuna bermatu behar duela uste dut, eta egun aukera bat egiten denean, bazter uzten dira beste hainbat esparru. Txuri ala beltz dirudi. Berriz planteatu beharko litzatekeela uste dut, behar eta merezi duen garrantzia emanez. ●